

1930'LARIN TÜRKİYE'SİNDE MİLLİYETÇİLİK VE ÜLKÜ DERGİSİ

NATIONALISM AND ÜLKÜ JOURNAL IN THE 1930S IN TURKEY

Necip KATIRAĞ¹

¹Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Tarih Bilim Dalı, Sakarya, Türkiye

e-mail: necipkatrak@hotmail.com

unvanı: Yüksek Lisans Öğrencisi

ÖZET

19. yüzyıl büyük oranda Fransız ihtilali ve sanayi devriminin etkileriyle şekillenen bir dönemdir. Sanayi devrimi üretim ilişkilerini değiştirmiş hammadde ve pazar ihtiyacını ortaya çıkarmış bu durumda devletlerin siyasi politikalarına doğrudan etki etmiştir. Hammadde ve pazar rekabeti beraberinde kıta Avrupası ülkelerinin sömürgeci bir anlayışla uzak kıtalara hükmetme ihtiyacını doğurmuş bir taraftan da bu rekabet sömürgelerde ki insanların milli bilincini oluşmasına katkı sağlarken diğer taraftan da sömürge rekabeti özellikle İngiltere, Fransa arasında çekişmelere sebep olmuştur. Fransa'da Napolyon'un iktidarı ile birlikte milliyetçilik kıta Avrupa'sında da etkili olmaya başlamıştır. Kıta Avrupa'sında yayılıp kanlı iç savaşlar sonucu ulus devlet anlayışının yaygınlaşmasına yol açan gelişmeler özellikle Birinci Dünya Savaşından sonra parçalanan imparatorlukların topraklarında kurulan yeni devletlere de etki etmiş ve kurulan devletler ulus devletler olarak kurulmuştur. Türkiye cumhuriyeti, imparatorluk sonrası elinde kalan Anadolu coğrafyasında yeni bir ulus ve Türk milleti oluşturmak idealiyle çalışmalar yapmıştır. Yeni kurulan devlete bir ideoloji belirleme gayretinde olan aydınlar çeşitli fikirler üretmişlerdir. İnceleme konumuz olan milliyetçilikte cumhuriyeti belli bir fikri temeli oturtmak isteyen aydınların en çok üzerinde doğduğu konudur. Cumhuriyetin ilk yıllarından Osmanlı'nın son dönemde şekillenen Turancı Türkçü aydınlarla Anadolu coğrafyasında ki insanları bir millet bilinci etrafında birleştirmek isteyen Kemalist milliyetçiler arasında fikir ayrılıkları ortaya çıkmıştır. Türk yurdu etrafında toplanan Aydınlar Turancı bir milliyetçilik fikrini inşa etmek isterken sol Kemalizm'in temsilcisi olan Kadro dergisi ile Ülkü dergisi onun karşısında bir konumda yer almışlardır. Nihayetinde ülkeyi yöneten asker, bürokrat kadro ile paralel fikirde olan Ülkücü Kemalistlerin milliyetçilik anlayış ülke genelinde kabul gören anlayış olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk Milliyetçiliği, Kemalizm, Türkçülük, Milliyetçilik, Ülkü Dergisi

JEL KODU: B3

ABSTRACT

The 19th century is a period predominantly shaped by the French and Industrial Revolution. Industrial revolution changed production relations, raw material and market needs appeared and this effected the political policies of the states directly. Raw material and market competition brought along European countries the need to dominate the distant continents with a colonial approach, this competition contributed to the formation of the national consciousness of the people in the colonies; on the other hand the colonial competition caused conflicts between especially England and France. In France, along with Napoleon's rule, nationalism became effective in continental Europe. Events leading to the spread of the nation-state concept in continental Europe as a result of bloody civil wars effected the new states established in the territory of the empires that broke down especially after the World War I as well and new states were established as nation states. Republic of Turkey performed studies in the remaining Anatolia geography after empire to create a new Turkish nation. The intellectuals trying to determine an ideology for the newly established state produced various ideas. Nationalism, which is the subject of the study, is the subject of the most intellectuals wanting to establish the republic on a certain intellectual basis. From the first years of the Republic, the ideal differences emerged between the Turanian Turkist intellectuals who formed the Ottoman Empire and the Kemalist nationalists desiring to unite the people in the Anatolian geography around a nation consciousness. Intellectual Turanists gathering around the Turkish land, wanted to establish the idea of nationalism, while Ülkü newspaper being the representative of the left Kemalism, and Ülkü took a position against them. As a result, the nationalist concept of the nationalist Kemalist who were in parallel with the military officials and bureaucrats governing the country emerged as the country-wide accepted concept.

Key Words: Turkish Nationalism, Kemalism, Turkism, Nationalism, Ülkü Journal

JEL CODE: B3

MİLLİYETÇİLİK VE ÜLKÜ DERGİSİ

1933-50 yılları arasında yayınlanan Ülkü dergisi Halk evleri resmi yayın organıdır. Çıkış gayesi bizzat Recep Peker tarafından” Ülkü bu büyük yola katılanlar arasında kafa birliği gönül birliği hareketi birliği yapmak için çıkmıştır” şeklinde açıklanmıştır (Peker, 1993). Dergi çıktığı dönemler arasında üç seri olarak yayınlanmıştır. Seriler arasında yayın politikası olarak farklılıklar olsa da Kemalizm olarak adlandırılan cumhuriyetin kurucu ideolojisinin oluşmasında önemli katkıları olan bir dergidir. Kemalizm’in anlaşılmasında birincil kaynak niteliğinde olan dergi hem dönemin fikir dünyasına ışık tutmakta hem de cumhuriyetin üzerine inşa edildiği milliyetçilik fikrinin anlaşılmasında önemli veriler sunmaktadır.

I. Dünya Savaşı'nın ardından neredeyse tüm dünya da siyasi harita değişikliğe uğradı. Kıta Avrupa'sında, Orta Asya'da, Karadeniz'in kuzeyinde, Ortadoğu'da ve Afrika kıtasında yeni birçok devlet kuruldu. İmparatorluklar parçalandı. Kurulan Devletlerde çok çeşitli rejimler iş başına geldi. Savaş sonunda işgal altındaki Anadolu'da da Sevr'e karşı başlatılan Milli Mücadele nihayetinde saltanatın kaldırılmasıyla Osmanlı'nın da son bulduğu bağımsız yeni Türkiye devletinin kurulması ile sonuçlandı. Mustafa Kemal'in önderliğinde Milli Mücadele'yi başarıya ulaştıran kadro biraz sancılı bir süreçle de olsa 29 Ekim 1923'te Cumhuriyeti ilan ederek Yeni devletin rejimini de belirlemiş oldu.

Başta Mustafa Kemal olmak üzere kurucu Lider kadro hızlı bir şekilde ülkeyi yeniden inşa etme gayretine girişti. Bir taraftan on yıllarca savaşların ağır yükü altında ezilen Anadolu coğrafyası yeniden inşa edilip, savaşın yaraları sarılmaya çalışılırken diğer taraftan da yeni devletin üzerine kuracağı temel kurucu felsefe inşa edilmeye çalışıldı.

Büyük oranda Osmanlı'nın tecrübesinden faydalanılarak oluşturulan bu yeni kurucu felsefe dünyadaki gelişmelere paralel bir şekilde ülkeyi gelişmiş batılı devletlerin ligine çıkarma hedefi doğrultusunda ve yeni toplumun yeni devletin ihtiyaçlarına uygun şekilde hayata geçirdi (Peker, 1993).

Ülkeyi kuran kadro sorunları uzun tecrübelerin sonucu tespit edebilmişti. Gelişmiş batılı devletlerin geçirdiği süreçlere de hâkimdiler. Fakat inkılapları yapabilmek için uzun uzadıya zamanları yoktu. Bizzat Mustafa Kemal bu durumu “Türkiye'ye derece derece mi ilerletmeli ani olarak mı iki sistem vardır. Biri bilinen büyük Fransız ihtilalindeki yöntem rejim değişecek ihtilallere karşı mukabil ihtilaller yapılacak. Sağ Solu tepeler sol sağı süpürürken bir bakılacak ki bir buçuk asır zaman geçmiş bu milletin damarlarında o kadar bol kan ve önünde o kadar geniş zaman var mı;” diye sorarak ortaya koyarak hızlı ve karmaşaya yol açmayan bir şekilde inkılapların yapılması ön görmüştür (Akçura, 2016).

Cumhuriyetin ilanıyla hızlanan inkılaplar döneminde yapılan uygulamalar Kemalizm diye formüle edilen temel fikirler doğrultusunda yapılmıştır. Yeni rejimin Temel karakteri Cumhuriyetçi, Halkçı, Laik, İnkılâpçı, Milliyetçi olmasıdır. CHF kurultayında Parti programına alınan ve altı ok olarak resmileşen ilkelerden Devletçilik ilkesi ise esasında dönemin koşullarına göre karma ekonomik model göre kurgulanmış, piyasa odaklı Devletçi bir anlayıştır. Günümüzde Atatürk ilkeleri olarak isimlendirilen ve inkılaplara Temel oluşturan bu ilkeler birbirleriyle bütünlük birbirlere tamamlayan ilkelerdir. Devletin üzerinde oturduğum ana fikir olarak ele alacak olursak rejime asıl karakterini halk hâkimiyetine dayalı laik yönetim verirken bunlara yön veren İlke Milliyetçilik ilkesidir (Akçura, 2016).

Cumhuriyeti Kuran kadro topyekûn Milliyetçi kadrodur. İmparatorlukların yıkılma sürecini gören bu asker bürokrat kadro ülke içindeki azınlıkların yaşattığı sorunları da görmüş, uzun soluklu bir devlet ve toplum yapısının ancak Milli devlet ile sağlanabileceğine tecrübe ile inanmışlardır. Osmanlı aydınları da İmparatorluğu kurtarmak için çok çeşitli fikirler ortaya atmışlardır. Sırasıyla Osmanlıcılık, İslamcılık uygulanmış çöküşü engellemeyince özellikle İttihat ve Terakki'nin uygulama sahasına koyduğu Türkçülük (Turancılık) siyaseti tatbik edilmiş, nihayetinde I. dünya savaşı bu politikanın da sonu olmuştur. Yusuf Akçura'nın üç

tarz-ı Siyaset kitabında ifade ettiği gibi bu fikirler İmparatorluğu korumak için amaçtan çok birer araç olmuştur (Akçura, 2016). Bu nedenle bazen birkaçı bir arada kullanılmış fakat sonuç vermemiştir.

Milli Mücadele'nin kazanılmasından sonra yeni Devleti Kuran milliyetçi Kadro gerek savaşı birlikte milli bir ruhla sürdürmelerinin etkisi, gerekse Osmanlı son döneminde aynı tecrübe ve birikimlerinden geçmelerinin sonucunda milliyetçilik anlayışının etrafında birlik olmuş bunu da uzun bir süre sürdürmüşlerdir. Fakat inkılâpların uygulama aşamalarında aralarında bazı fikir ayrılıkları çıkmış, yine de milliyetçi anlayışta temelde farklar oluşmasa da inkılâplar birbirlerini eleştirmenlerine yol açmıştır. Cumhuriyetin ilanından sonra Yeni devletin inşası farklı fikirleri ortaya çıkarırken kaçınılmaz olarak farklı Milliyetçi yaklaşımları da meydana çıkarmıştır. Esasen Osmanlı'nın son döneminden itibaren gelişen Türkçü/ Milliyetçi anlayış Cumhuriyet döneminde kendisini besleyerek devam etmiştir (Bilgin, 2018).

Milli Mücadele'nin önderi ve lideri olarak Mustafa Kemal milliyetçiler için bu fikrin sembol ismidir ve birleştirici unsurudur. Dönemlere göre Pragmatik bir asker- siyasetçi olarak farklı söylemler Geliştirse de Mustafa Kemal'in Türklük bilinç ve gururunun Milli Mücadele ve milli devlet fikrinin milliyetçilerin hepsi ile önemli bir ortak payda oluşturduğu kesindir.

Son dönem Osmanlı aydınlarının ve Cumhuriyeti Kuran kadronun milliyetçi fikirlerinde hiç şüphesiz Ziya Gökalp'in etkisi büyüktür Atatürk milliyetçiliğinde de bu etki bizzat Atatürk tarafından şöyle ifade edilir. " benim Vücudumun babası Ali Rıza Efendi heyecanımın babası Namık Kemal fikirlerimin babası Ziya Gökalp'tır. Ziya Gökalp milliyetçiliği içinde İslam'ı da barındıran milliyetçiliktir ve medeniyet kavramı etrafında şekillenir. Gökalp ' "Türkçüler Türk ve Müslüman kalmak kaydıyla girmek isteyenlerdir" diyerek Batı medeniyetini geniş çerçevede alır. Laik karakterine rağmen Mustafa Kemal'in İslam dininin doğrudan karşısına almayan dini anlayışı ile paralellik gösteren bu tanım Tabii ki tüm milliyetçileri ortak paydası değildir. Fakat kültürel değerleri koruyarak Batı medeniyetine dâhil olma hemen hepsinin hemfikir olduğu konudur. Atatürk "Terakki ve inkişaf yolunda beynelmilel temas ve inan münasebetlerde bütün muasır Milletlere muvazi ve onlarla bir ahenkte yürümekle beraber Türk içtimai heyetinin hususi seciyelerini ve müstakil hüviyetini Mahfuz tutmak" diyerek Batılılaşsa bile bunun Türk milli kültürü etrafında olacağını belirtmiştir (Yazıcıoğlu, 1972).

Türk milli kültürü ve batılılaşma ideali Cumhuriyet'in milliyetçi aydınları arasında sınırları ve hüviyeti konusunda tartışma konusu olmuştur. Devletin kurduğu ilk yıllarda orta Asya kültürüne atıflar fazladır. Bozkurt figürü ilk Türk devletlerinin tarihi ve ilk Türk destanlarının etrafında üretilen mitler ağırlıklıdır. Bununla birlikte yapılan inkılâplar batı medeniyetini kültürünü taşır bu aydınlar arasında kırılmalar yaşanmasına yol açmıştır. Özellikle Ankara'da dil tarih coğrafya fakültesinin kurulması, Anadolu medeniyetleri üzerine araştırmaların yapılması ve bunların Türk milli kültürü ile bağlarının kurulması sonucu Anadolu da medeniyet kuran kültürlerin Türk olduğu tezleri, orta Asya kültürü ile bağları zayıflatmak olarak algılanmış ve batı medeniyetinin kültürel öğelerine yönelik yapılan inkılâplara tepkiler gösterilmiştir. Atsız'ın "biz Avrupalı falan değiliz buz gibi Asyalıyız" tepkisi bunun bir göstergesidir (İnan, 1977).

Atatürk milliyetçiliği temel olarak Turancı değildir. Anadolu coğrafyasında içine alan bir milliyetçiliktir. Bunun dış politikadaki yansıması "yurtta sulh cihanda sulh" ilkesidir Atatürk Türkiye sınırları içinde yaşayan herkesi Türk kabul ederek Türklüğü bir üst kimlik olarak ortaya koyar "ne mutlu türküm diyene "sözü de bunun bir yansımasıdır. Atatürkçü milliyetçiliğinin Turancı idealler içermemesi Türkçülüğü savunan milliyetçilerin tepkisine yol açmış bu tepki bazen Turancıların yaptırma maruz kalmasına sebep olmuştur Cumhuriyet döneminin orta Asyalı Turancı Türküsü Zeki Velidi Togan bu fikirlerinden dolayı 1941 yılında on yıl hapse mahkûm edilmiştir. Atatürk milliyetçiliğinin Turancılık karşıtı olduğunu bizzat Atatürk'ün kendisi "bizim için ne İttihadı İslam ve ne de Turanımız mantıklı bir mesleki siyaset olamaz itikadındayım" sözleriyle ifade etmiştir (Ertekin, 2009). Gerçekte

bu durum yaşanan dönemin şartlarına göre bir tutum da olabilir. Zira ülke yeni kurulmuştur ve milleti birinci Dünya Savaşı'na sokan kadronun ideolojisi olan Turancılık hem içte hem de dış da tepki çeken bir söylem olabilir kaygısı ile Özellikle yurt içinde milli birliği sağlamaya dönük söylemler daha gerçekçi bir yol olarak benimsenmiştir. Yeni rejimi kuran ve kendisini Kemalist olarak ifade eden milliyetçiler için Turancılık ve batı medeniyetine dâhil olma tezleri birbiriyle ilişkileri sancılı olan esasında da tam bir karara oturmadan her iki yönde birlikte götürülen bir olgudur. Milliyetçiliği bir ideoloji olarak benimsemiş olan Zeki Velidi Togan, Ziya Gökalp, İsmail Hamdi Danişment ve Hamdullah Suphi gibi, aydınlar da düşünce insanlarında Turancılık fikri ağır basarken asker bürokrat kökenli yönetici kadroda Anadolu sınırları içinde batı medeniyetinin yaşam tarzıyla bütünleşen bir milliyetçilik anlayışı hâkim olmuştur. Turancı milliyetçiler ile Kemalist milliyetçiler arasındaki ayrılık Türk ocağı üzerindeki Çekişmede de kendisini göstermiştir. Türkçülük fikirlerinin, etrafında toplanıp tartışıldığı toplanma merkezi konumundaki Ocak önce CHF' ye bağlanmış sonra da Halk Evlerinin kuruluşu ile fonksiyonu halk evlerine geçmiştir Türk ocağının yayın organı olan Türk yurdu da 1931 yılında yayın hayatına son vermiş onun yerini de halkevleri resmi yayın organı Ülkü dergisi almıştır. 1930' lar özellikle İtalya ve Almanya'da ırkçı milliyetçi rejimlerin yükselişte olduğu zamanlardır. Bu nedenle Kemalizm'in milliyetçilik prensibini bir kalıba koymaya çalışan yazarlar bu ülkelerdeki uygulama ve prensiplerden etkilenmişlerdir. Gerek Turancı Türkçüler gerekse Kemalist milliyetçiliği savunan milliyetçiler de bu etki görülür. Kemalist milliyetçiler Turancıları ırkçı ve hayalperest olarak görürler. Bunlardan Hüseyin Cahit Turancılık hareketine "Osmanlı'nın son dönemlerinden kalan bir fikir" olarak görürken Turancıların Ankara da yaptıkları miting sonucu 3 Mart 1944'te başlayan yargılamalar "ırkçılık Turancılık davası" olarak adlandırılır (İnan, 2000).

Savaşın gidişatı ve sonuçları yine hükümetlerinin politikalarında doğrudan etkili olmuştur. Savaş sonunda İtalya ve Almanya'da faşist yönetimlerin yakılması Türkiye'de de savaşın sonlarına kadar etkili olan ırkçılığa yakın söylemlerin değişmesine sebep olmuştur. Başlangıçta rejime alternatif milliyetçi bir yapı oluşmasının diye karşı çıkılan Turancılık savaş sonrasında dünyada meydana gelen Konjektörel duruma göre ırkçı bir ideoloji olarak tanımlanmıştır. 1933 ile 1950 yılları arasında yayınlanan Ülkü dergisi de rejimin ideolojisi tartışmalarının yoğun olduğu dönemde resmi Kemalist tezin halka anlatılması için kurulmuş olan halk evlerinin resmi yayın organıdır milliyetçilik anlayışı da asker bürokrat kadronun geliştirdiği fikre paralel şekillenmiştir. Turancı türkülerin yöneticilere ve Kemalist milliyetçilere ağır eleştiriler getirdiği dönemde yayın hayatına başlayan dergi, özellikle Türk yurdu dergisinin de boşluğunu dolduracak bir milliyetçilik perspektifi çizmeye çalışmıştır. Derginin Fuat köprülü yönetimindeki ikinci servisine kadarki milliyetçilik anlayışı, daha çok Alman ve İtalyan rejimlerinden etkilenen bariz bir şekilde ırkçılığa yaklaşan bir milliyetçilik anlayışdır. CHF'nin 1931 yılındaki programına aldığı milliyetçilik tanımını Atatürk'ün afet inana söylediği batı medeniyeti ile uyumlu Türk kültürünün özelliklerini taşıyan kendisine has milliyetçilik tanımıdır. Ülkünün çizgisi de batı medeniyeti ile uyumlu Türk kültürüne uygun tasarlanmış milliyetçiliktir. Bununla birlikte dergi yazarlarının milliyetçilik anlayışında tam bir uyum yoktur. Bir kısmı ırkçı yanı ağır basan, Türk ırkını kurucu ırk olarak gören yazarlarken, Fuat köprülü gibi yazarlar ise daha ortalama bir anlayışa sahiptir özellikle ikinci seriyi den sonra yazılarda eski heyecan ve kurucu ideoloji oluşturma gayreti azalsa da birinci seri oldukça sert ve abartılı milliyetçi söylemleri olduğu dönemdir. Ülkücü milliyetçiler temelde sınırlarımızın içerisinde birliği esas alır bu yönleriyle ırk üstünlüğüne inansalar da Turancı ideale sahip çıkmazlar.

Ülkü dergisi, resmi ideolojinin ürettiği resmi tarih ve dil tezlerine en üst seviyede sahip. Çıkar buna sahip çıkarken amaç geçmişi ile övünebilecek yeni bir ulus oluşturmaktır. Bunu yaparken de alt kimliklerin veya azınlıkların canlanmasına ve kendilerini ifade etmesine karşı çıkar. Bunları bütünlüğü parçalayan unsurlar olarak görür. Ülkücü milliyetçilik için temel

hedef bütünleşmiş bir toplum yapısına hizmet eden milliyetçi anlayıştır. Bütünlüğü de farklılıkları varsayarak değil yok sayarak ve Anadolu'da var olan kültürlerin hepsinin Türk kültürünün bir ürünü kalıntısı olduğu tezinden hareketle onları Türk milli kültürü bünyesine alarak sağlayacağını savunur. Ülkünün ilk dönem yazarları için alt kültürler vaktiyle hem bütün halkı öz Türkçe konuşan ve tarih vesikalarının gösterdiğine göre Türk'ten başka bir şey olmayan insanlardır.

Turancı milliyetçiler, tüm Türk dünyası ile bütünleşmeyi hedeflerken “ Anadolu coğrafyasına kapanmayı sefilâne bir siyasi umde ile bu milletin enerjisini bilerek veya bilmeyerek söndürme”(İnan, 2000)..olarak görürken Ülkücü Kemalist milliyetçiler birliği Anadolu'da sağlamayı hedeflemişlerdi. Ulus olarak da ülke sınırlarında kalan insanları görmüşlerdir. Turancılar batı medeniyetinin kültürler unsurlarıyla bağ kurmayı zararlı görürken Ülkü yazarları “ biz Türk milliyetçisiyse te beynelmileleci olmayı da isteriz. Asai olmaktan ziyade Avrupai bir millet olmak ülkümüz dur” diyerek batı ile olan ilişkiyi formüle etmişlerdir (İnan, 2000).. Ülkücü milliyetçiler için yaratılmak istenen yeni ulus Anadolu'daki Türk milletidir. Türklük özelliklerini koruyacak ve batı dünyasına dâhil olacaktır. Ortak vatan olarak Anadolu'yu görürler Ve bu milliyetçilikle birlikte asli birleştirici unsurdur.

Daha önce de belirttiğimiz gibi Ülkü yazarlarının 1930 lardaki milliyetçilik anlayışı ırkçılığa yakın bir anlayıştır batı medeniyetine dâhil olma ideali korunurken Anadolu'da yeni bir ulus yaratma hedefi ile çelişik gibi Görülse de Türk ırkının üstünlüğü esasına göre kurgulanmıştır. Afet İnan'ın Anadolu'nun Antikiteden beri Türk yurdu olduğunu fiziki antropoloji yoluyla kanıtlama “ diye açıkladığı bilimsel çalışmalarla ülkünün yayın politikası paralellik gösterir (İnan, 2000). Abartılı milliyetçilik söylemlerinin yoğun olduğu Ülkü yazarlarına göre Anadolu Hristiyanları da öz Türk'tür (Anonim, 1996)..

Ülkü yazarlarına göre” millet bayrağı Atatürk terbiyesinin elinde şu benlik ameli değil ileri hamlelerle milli varlığa ve insanlığa hizmet aşkını temsil eden bir sembolüdür “ırkçı değildir „fakat bu durum derginin ilk dönem yazı karakteri ile çelişir, zira birçok yazar özellikle güneş dil teorisinin ve resmi Türk tarih tezinin heyecanla tartışıldığı dönemde Türkleri insanlığın kök ırkı olarak görürler. Derginin etkili yazarlarından, Saffet Arıkan'a göre “Dünya yüksek kültürün ilk beşi Türk ana yurtlarıdır ve kültür kuran bütün dünyaya da yayan Türklerdir. Yine aynı yazara göre Çin, Elam, Hint, Sümer, Eti, Mısır, Etrüsk Grek kültürleri hepsi Türk atalarımızın kurduğu kültürlerdir (Anonim, 1996).

Türk ırkının kurucu ırk olma özelliği batı medeniyetinden alınan kültürel öğeleri de kaynak gösterilir. Batı'dan aldıklarımız zaten bize ait olanlardır. Göçler yoluyla dünyaya yayılan Türkler kanlarındaki Üstün kurucu vasıftan dolayı bütün dünya medeniyetlerine kaynaklık yaptılar. İspanyayı fetheden Tarık bin Ziyad Türk'tü. Colomb'u Amerika'nın keşfine ikna eden sonradan adına Rodrigo olarak değiştiren bir Müslüman Türk'tü. Polo dünyanın en eski Türk sporu, futbolda en eski zamanlardan beri Çin'de oynanan bir Türk sporuydu (Anonim, 1996).

Ülkünün milliyetçilik anlayışının temelini oluşturan Türklerin medeniyet kurucu ırk olduğu iddiası Alpin ırk tezi ile desteklenir. Alpinler Kültür hâkimiyeti ile beraber kan hâkimiyeti de almışlardır. Kan Nazariyesi geri kalmışlığa da bir cevap olarak değerlendirilir. Derginin etkili yazarlarından Nusret Kemal kendi “ kendimize soracağız peki ;biz niçin bu kadar geri kalmışız ?hayır geri kalmış değiliz bilakis biz çok ileriyiz yüksek yaylalardan inen Alpin Avrupa kıyılarında birçok kanla karışmış 19. Asır İngiltere'sinin liberal maddeci emperyalizmin de en yüksek noktasını bulmuştur ifadesi ile yüksek Avrupa medeniyetinin de kurucusunun Türklerin kurucu ırkı olan Alpin kanı olduğunu ifadeye çalışmıştır (Anonim, 1996).

Uygarlık kurucu millet olarak Türkler üstün ırklar grubuna mensuptur. Bu ırk Kafkaslardan gelerek Anadolu uygarlıklarını ve diğer uygarlıkları kurmuşlardır. Diğer medeniyetlerin Türk ırkının ürünü olduğu tezi antropolojik delillerle ispatlanmaya Afet inanın Atatürk'ün emriyle

yaptığı Türkiye antropometri anketi Türkiye üstün ırklara mensubiyeti ne ispat amaçlıdır. Anadolu'da 64.000 kadın ve erkek iskelet kalıntısı üzerine yapılan çalışmalarla Anadolu'nun en eski Çağlar'dan beri Türk yurdu olduğu fikri antropoloji yoluyla ortaya konulmak istenmiştir. Ülkü dergisi de bu çalışmaları sayfalarına taşımıştır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında yeni bir devlet inşa edilirken devleti kuran kadro ile devleti inşa etme, yeni rejimi bir temel üzerine oturtma gayretindeki Aydınlar, birçok meseleyi bir arada düşünmek ve uygulamak zorunda kalmıştır. Bu yönüyle Cumhuriyetin ilk neslini yükü oldukça ağırdır. İmparatorlukların dağılmasından sonra milli devletlerin Yükseldiği dönemde Türk milliyetçileri de imparatorluk bakiyesi topraklarda yeni bir fikir, yeni bir toplum, yeni bir devlet kurmak için devrimci, idealist ve atik bir dinamizm ile hareket etmişlerdir. Bu nedenle birbiriyle çelişik gibi gözükken birçok fikir ürettiler. Bu yönüyle Turancı Türkçüler daha net bir fikir dünyasına sahiptir batı medeniyetinin kültürel özelliklerine temelden karşı olan ve tüm Türk yurtlarıyla bir birlik hedefleyen Turancılara göre ülkücü Kemalist milliyetçiler resmi milliyetçilik anlayışına da uygun olarak batı medeniyetine aidiyeti savunur. Zira yapılan tüm inkılâplar batıdan alınmışlardır diğer taraftan da ülkücü Kemalistler ülkeyi işgale gelmiş ve son iki yüz yıldır savaş içinde oldukları batılılara karşı Türklerin üstün bir ırk vasfına sahip olduğunu ispata çalışılmış. Türklüğün öz benliğini koruyarak batı medeniyetine dâhil olmanın yolları aranmış İnkılâpların aslında Türk milli kültürü ile çelişmediği tezi ispatlanmak istenmiştir. Tüm bunların yüzyıllardır yaşadığı Toprakları terk etmek zorunda kalan asker bürokrat kadro, elinde kalan son toprak parçasının Türklerin asri yurdu olduğunu ispatla Anadolu coğrafyası etrafında bütünleşmiş batı medeniyetinin yüksek vasıflarına sahip fakat kendi Türk ırkının da üstünlüğüne inanan birleşmiş bütünleşmiş bir Türk milleti kurmaya çalışmıştır. Ülkücü Kemalistlerin idealist ve dinamik yapısı ikinci Dünya Savaşı'nın bitimine kadar heyecanını korumuştur bugün ülkemizde ulusalcı Kemalist milliyetçi çizgi hiç şüphesiz ülkünün oluşturduğu çizgidir (Anonim, 1996).

SONUÇ

Kurtuluş savaşından sonraki süreç cumhuriyeti kuran kadro açısından sancılı bir dönem olmuştur. Savaş boyunca birlikte hareket eden ve ortak bir ideale inanan asker bürokrat kurucu kadro arasında özellikle inkılapların hayata geçmesinden sonra fikir ayrılıkları başlamıştır. Temelde inkılaplarının yapılış şekline ve cumhuriyetin dayandığı temellere yönelik olan bu fikir ayrılıkları ciddi tartışmalara ve kırılmalara yol açmıştır

Cumhuriyetçi aydınların ortak noktası Halk hâkimiyetine dayalı yeni bir ulus vücuda getirme idealidir. Bunun yanında dönemin şartlarına uygun olarak kıta Avrupa'sında meydana gelen gelişmelerin Bir sonucu olarak yeni cumhuriyete rejim tanımlama gayreti de aydınları arasında önemli bir tartışma konusu olmuştur. Bizzat Mustafa Kemal Cumhuriyetin özellikle İtalya ve Almanya'daki gibi bir ideoloji temeline dayalı rejim olmasını istememesine rağmen cumhuriyetin yazar ve aydın kadrosu bunu bir zaruret olarak görmüşlerdir. Mustafa Kemal bir ideolojiye bağlı kalmayı donup kalmak olarak değerlendirirken Kemalizm'i bir ideolojiye dönüştürmek isteyen Aydın ve bürokratlar inkılapların belirlenen ideoloji doğrultusunda yapılması gerektiğini savunurlar.

Kemalizm olarak formüle edilen bu yeni ideolojinin en temel ilkesi milliyetçiliktir. Birinci Dünya Savaşı sonrası imparatorlukların parçalanması ulus devletleri ortaya çıkardı. Türkiye cumhuriyeti de bir ulus devlet olarak kuruldu. İmparatorluğun dağılmasını gören ve Anadolu coğrafyasında tutunmanın Türk milli unsuruna dayalı bir ulus yapısıyla ancak mümkün olacağını düşünen kurucu kadrolar milliyetçiliği devletin tüm alanlarda uyguladılar. Fakat gerek asker bürokrat kadronun gerekse aydınların milliyetçilik anlayışlarında farklılıklar vardır, özellikle Turancılık idealini benimsemiş olan aydınlar batı medeniyeti ile uyumlu bir inkılap hareketini tasvip etmiyorlardı. Bunun yanında ittihat ve Terakki'nin politikası olarak görülen Turancılığı zaman olarak tehlikeli olarak değerlendiren Kemalist milliyetçiler

Anadolu da birleşmiş bütünleşmiş bir ulus oluşturmanın gayreti içinde oldular. Dönem dönem ırkçılık yanı ağır basan milliyetçi söylemler zamanla daha kuşatıcı ve ılımlı bir hal aldı Ülkü dergisi etrafında yazı yazan yönetici ve aydınlar başlangıçta Türk ırkını kurucu ırk olarak görmüş ve bütün medeniyetlerin temeli olarak saymıştır. Özellikle Türk dil ve Türk tarih tezi lerinin de etkisiyle ırkçı asimilasyoncu söylemler artmıştır fakat İkinci Dünya Savaşı'nın aşırı milliyetçi devletlerin aleyhine sonuçlanması ile dünyada meydana gelen demokrasi gelişmelerine paralel olarak devleti yöneten kadrolar da sert söylemlerden uzaklaşmış daha demokratik bir milliyetçilik anlayışına doğru evrilmişlerdir

İncelememizin konusu olan Ülkü dergisi Birinci serisinde 1930'ların resmi devlet tezinin asıl karakterini yansıtan halkevleri resmi yayın organıdır.1933 Yılında ilk çıkmaya başladığı dönemde hem sol Kemalizm tartışmaları vardı hem de Türk ocağının kendisini feshettiği bir dönemdi. Bizzat Mustafa kemal dil ve tarih çalışmalarına ağırlık vermiş Anadolu'nun Türklüğü ve batıda oluşan üstün ırklar anlayışına karşı Türk ırkının üstünlüğünü ispat çalışmaları tarih araştırmalarının konusu olmuştur.1930'ların Türkiye'si ırkçı milliyetçi çalışmaların yapıldığı ve asimilasyoncu söylemlerin arttığı dönemdi. Dergi iç ve dış gelişmelere paralel bir yayın politikası ile çıktı bu nedenle 1945 yılına kadar Türk ırkını üstün gören yazıların ağırlıklı olduğu bir dergi özelliğine sahipti. Dergi Bu yönüyle ikinci Dünya Savaşı'na kadar olan devlet uygulamalarındaki milliyetçi söylem ve eylemleri anlamada önemli bir kaynaktır.

KAYNAKLAR

- Akçura, (2016).Üç Tarz-I Siyaset, İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Atsız, N. (1997). Milli Birlik, Makaleler III. İstanbul: İrfan Yayınevi.
- Aydın, S. (2001).Cumhuriyetin İdeolojik Şekillenmesinde Antropolojinin Rolü:İrkçı Paradigmanın Yükselişi ve Çöküşü, Kemalizm, İstanbul: iletişim yay.
- Bilgin, O. (2018).Türk milliyetçiliği ve Kemalizm meselesi: Hegemonya, Asimilasyon, Mücadele. Akademik Hassasiyetler Dergisi, 5(10), 5.
- Ertekin, O. (2009).Cumhuriyet Döneminde Türkçülüğün Çatallanan Yollar. İstanbul: İletişim yay.
- İnan, A (1977). Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Devrimi, TTK yay. Ankara.
- İnan, A (2000). Medeni Bilgiler ve Mustafa Kemal Atatürk'ün El Yazmaları, Ankara.
- Peker, R. (1933).Ülkü Niçin Çıkıyor. Ülkü Halk Evleri Mecmuası.
- Yazıcıoğlu. S. (1972). Gökalp ve Duyulmamış Bir Eseri". Halk Klasikleri, Cumhuriyet Gazetesi. (23 MART 1972)

EXTENDED ABSTRACT

Ülkü journal, published between 1933-50, is the official publication of public houses The purpose of the publication by Recep Peker himself was stated as " Ülkü was published to have the unity of ideal, heart and action for those who participated in this great path". Journals were published in three series among the periods. No matter how there were differences among the series as publishing policy, it was a journal having important contributions to the formation of the establishing ideology of the republic called Kemalism. The journal, which is the primary source of understanding Kemalism, both provides insight into the idea world of the period and it holds important data to understand the idea of nationalism on which the republic was built.

After World War I, the entire political map of the world almost changed. Many new states were established in continental Europe, in Central Asia, in the north of Black Sea, in the Middle East and in the continent of Africa. The empires were broken down. A wide variety of regimes come to govern in the states. At the end of the war, as a result of the Turkish National Struggle launched against Sevre in Anatolia occupied together with the abolition of the

sultanate finally resulted in the establishment of a new independent Turkey state bringing the end of the Ottoman Emperor. Under the leadership of Mustafa Kemal, the staff who led the National Struggle to success, determined the regime of the new state by declaring the Republic on 29 October 1923, albeit with a slightly painful process.

The founding leader staff, including Mustafa Kemal in particular, attempted to reestablish the country in a rapid way. While the Anatolian geography, which was crushed under the heavy burden of the wars for decades, rebuilding the state and recovering the wounds of the wars; a fundamental constituent philosophy on which the new state would be build was attempted to be founded.

This new founding philosophy, largely based on the experience of the Ottoman Empire, were implemented in parallel with the developments in the world to bring the country into the league of developed western states and complying with the needs of the new society.

The practices carried out in the period of the revolution that was accelerated by the declaration of the Republic were made under the basic ideas formulated as Kemalism. The main character of the new regime is described as the Republican, the Populist, the Secularist, the Revolutionist and the Nationalist. The principle of Statism, adopted as the sixth arrow of the Party program in the CHF convention and officialised as the six arrows, was a market-oriented statist approach constructed based on the mixed economic model according to the conditions of the period. These principles, called as Atatürk principles and forming the foundations of reforms, are the principles that complement each other. Supposing as the main idea on the state, the main character of the regime is the principle of Nationalism, leading to secular rule based on the popular domination.

The nationalist staff is the one founding the republic as a whole. Witnessing the collapse of empires, these military bureaucrat staff observed the problems experienced by minorities within the country, they believed that a long-lasting state and social structure could only be provided via the National State. The Ottoman intellectuals also put forward a wide variety of ideas to save the Empire. When Ottomanism, Islamism respectively applied to the collapse in vain, especially the Committee of Union and Practise put into practice the Turkism (Turanism) policy was applied and ultimately caused to the end of this policy of World War I. As Yusuf Akçura described in his *üç tarz-ı Siyaset*, these ideas became tools rather than objects in order to preserve the Empire. For this reason, sometimes several of them were performed together but they did not conclude.

After the National Struggle was finalised, not only the effect of nationalist staff establishing the new State along with a national spirit, but also as a result of the same experience and knowledge as the last period of the Ottoman Empire the unity around the nationalism concept continued for a long time. But there were some differences among them in the practice stages of the reforms, nevertheless, no matter how there were no fundamental differences in the nationalist concept, the reforms led to criticism of each other. After the declaration of the Republic, the construction of the new state inevitably revealed different nationalist approaches in revealing different ideas. As a matter of fact, the Turkist / Nationalist conception, developing from the last period of the Ottoman Empire, continued by feeding itself during the Republican period.

The common point of the Republican intellectuals is the ideal of building a new nation based on popular domination. Besides, as a result of the developments in continental Europe in accordance with the conditions of the period, the effort of defining the regime for the new republic was an important topic of discussion among the intellectuals. Although Mustafa Kemal himself did not want the Republic to be based on an ideology-based regime, especially like in Italy and Germany, the Republic's author and intellectuals considered this as a necessity. When Mustafa Kemal considered adhering to an ideology as a freeze, the

intellectuals and bureaucrats who wanted to transform Kemalism into an ideology argued that the reforms were supposed to be made in parallel with the determined ideology.

Ülkü journal, which is the subject of our study, is the official publication of public houses, which reflects the original character of the 1930s official state thesis in the first series. In 1933, when it first started to appear, he had both left Kemalism debates and was a period when the Turkish hearth had dissolved himself. Mustafa Kemal himself focussed on the language and history studies of the Turkistness of Anatolia and opposed to the superior breeds of the West to prove the superiority of the race was the subject of historical research studies of the Turkish race. 1930s of Turkey was a period when the racist nationalist was done and growth of assimilationist discourse was observed. The journal was published in parallel with internal and external events. For this reason, it had the feature of being a journal dominated by the articles having the superiority of Turkish race until 1945. From this aspect, the journal is an important source of understanding nationalist discourse and actions in state practices until the Second World War.